

paaløbne Renter. Paa de tyske Børser er imidlertid Renterne eller Udbyttet *ikke* indbefattet i Kursen, saa at man, for at faa Papirets virkelige Værdi frem, til Kursen maa lægge den siden sidste Rente- eller Udbyttetermin paaløbne Dividende. For Aktier var det altsaa Coutume at regne med, at enhver Aktie i hvert Fald gav en løbende Rente af 4 pCt. p. a., altsaa 0.333 pCt. pr. Maaned. Noterer man Kursen *inclusive* Renter f. Eks. til 172 for et Papir med paalydende Værdi 100 og sælges heraf en Post paa 10 000 M. (100 Stk. à 100 Kr.) vil Salgsregningen komme til at lyde paa $172 \times 100 = 17\ 200$ M. Finder Notering Sted *eksklusiv* Renter, og skal der altsaa herefter tillægges Renter efter 4 pCt. p. a. af Nominalværdien, f. Eks. for 3 Maaneder, bliver Værdienheden 173 i Stedet for 172, og Salgssummen altsaa 17 300 i Stedet for 17 200.

Retslig set bilver Prolongationsforretningen opfattet som et Køb, henholdsvis Salg, med samtidigt Tilbagesalg eller Tilbagekøb til en senere Termin. Reportøren erhverver saaledes Ejendomsretten til Papirerne, medens ved Udlaanet af Stykker Ejendomsretten gaar over til Baissisten, som imidlertid giver den videre til Opfyldelse af sine Forpligtelser; selv om han ikke faktisk er Ejer af Papirerne i Prolongationstiden, maa han dog ved dennes Slutning sørge for at være det for at kunne levere dem tilbage.

Udbyttet af Ejendom tilhører nu naturligt nok Ejeren, og ved et Værdipapir er det altsaa Udbyttet, henholdsvis den usancemæssige Stykkerrente. Efter Berliner-usance tilkommer den derfor ogsaa *Reportøren* — medens ejendommeligt nok efter gammel Usance paa Frankfurter Børsen Dividenden tilkommer den *Reporterende*.

Man vil herefter forstaa nedenstaaende Eksempler paa Beregningen af Report paa Berliner Børsen:

I. Ved en Prolongationsrente af 6 pCt. overtager en Reportør lige før ultimo Marts pr. 30. April en Post paa 30 000 M. à 200 pCt. = 60 000 M. Han beregner sig altsaa for disse 60 000 M. 6 pCt. p. a., for en Maaned. 300 M.
Papiret indbringer ham efter Børsusancen 4 pCt. af Nominalbeløbet (30 000 M.) ÷ 100 -
Report . . . 200 M.

Reportøren skal altsaa i dette Tilfælde have 200 M., hvilket imidlertid sker saaledes, at Tilbagesalgssummen forhøjes til $200,66\frac{2}{3}$. — $\frac{2}{3}$ pCt. af 30 000 ernemlig 200, og Reporten siges herefter at være $\frac{2}{3}$ pCt.

II. Simplere stiller Sagen sig, naar der er Tale om et Papir til en Kurs inclusive løbende Renter. Er f. Eks. Kursen 200 for en Post paa 15 000 M. af et eller andet Papir, bliver altsaa Totalbeløbet 30 000 M., og ved en Prolongationsrente af f. Eks. 5 pCt. vil Rentebeløbet for en Maaned blive 125. Haussisten, som reporterer Stykkerne, skal altsaa betale 125 M. for 15 000 M., d. v. s. procentvis beregnet $125:150 = 0,83$, hvormed Købesummen til næste ultimo forhøjes. Reporten er altseaa her 0, 83 pCt.

Da Likvidationskursen først fastsættes samme Dag, som Indleveringen af Skontrokemaerne skal finde Sted, er den ikke kendt ved Afslutningen af Prolongationsforretningerne, hvad der aabner en lille Margin for Spekulation, men faktisk ogsaa kun en saare lille Margin, da Likvidationskursen sjældent bringer Overraskelser. I de Tabeller, som ethvert Firma, der paa Berlinerbørsen driver Reportforretninger, laver sig forud for hver ultimo, opstiller det en skønnet Likvidationskurs og optegner de Differencer indtil 10 pCt. op og ned, som denne Skønscurs kan afvige fra den virkelige Likvidationskurs. Denne Afvigelses Maksimum er ved Report kun 3,33 Pf. og ved Deport 4,44 Pf., altsaa af forsvindende Betydning, hvad der navnlig kommer deraf, at der yderst sjældent forekommer Kursændringer paa 10 pCt. de sidste 8 Dage før Likvidationskursens Fastsættelse.